

За байраком байрак (історична)

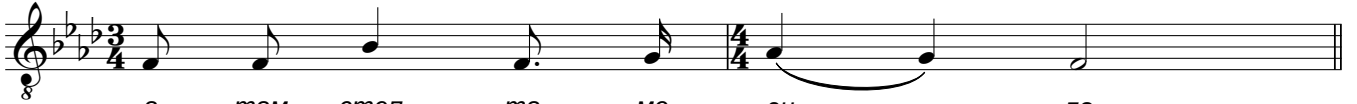
Слова Тараса Шевченка,
мелодія народна,
гармонізація Леопольда Яценка

Поважно

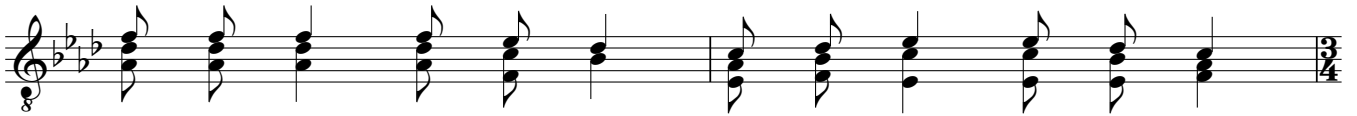
$\text{♩} = 80$

1. За бай - ра - ком бай - рак, за бай - ра - ком бай - рак,
2. Вста - є сам у - но - чі, і - де в степ, а йду - чи
5. Та й за - мовк, за - жу - ривсь і на спис по - хи - ливсь,

а там степ та мо - ги - - ла.
спі - ва, сум - но спі - ва - - є.
став на са - мій мо - ги - - лі.

(1)... Із мо - ги - ли ко - зак, із мо - ги - ли ко - зак
(2)... На - но - си - ли зем - лі та й до - до - му піш - ли,
(3)... Як за - про - дав геть - ман у яр - мо хри - сти - ян,
(4)... Кро - ві бра - та впи - лись і о - тут по - ляг - ли
(5)... На Дні - про по - зи - рав, тяж - ко пла - кав = ри - дав,

вста - є си - вий, по - хи - лий.
і ні - хто не зга - да - - є.
нас по - слав по - га - ня - - ти.
у мо - ги лі за - кля - - тій.
си - ні хви - лі го - ло - си - - ли.

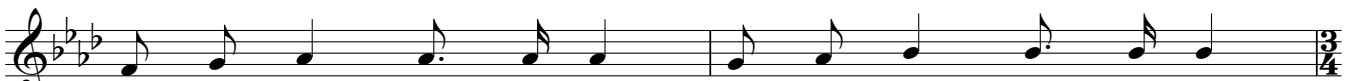

(1)... Із мо - ги - ли ко - зак, із мо - ги - ли ко - зак
(5)... На Дніп - ро по - зи - рав, тяж - ко пла - кав = ри - дав,

вста - є си - вий, по - хи - лий.
си - ні хви - лі го - ло - си - - ли.

Заспів для 3-го та 4-го куплетів:

3. Нас тут три - ста як скло то - ва - рис - тва ляг - ло =
4. По сво - їй по зем - лі сво - ю кров роз - ли - ли

і зем - ля не при - йма - є!
і за - рі - за - ли бра - та!

6. З-за Дні - пра із се - ла лу - на га - ем гу - ла,
 Двоє
 тре - ті пів - ні спі - ва - ли. Про - ва - лив - ся ко - зак,
 стре - пе - нув - ся бай - рак, а мо - ги - ла за - сто - гна - ла.
 Всі
 Про - ва - лив - ся ко - зак, стре - пе - нув - ся бай - рак,
 а мо - ги - ла за - сто - гна - ла.

За байраком байрак,
 За байраком байрак,
 А там степ та могила.
 Із могили козак,
 Із могили козак
 Встає сивий, похилий.

Встає сам уночі,
 Іде в степ, а йдучи
 Співа, сумно співає:
 Наносили землі
 Та й додому пішли,
 І ніхто не згадає.

Нас тут триста, як скло,
 Товариства лягло –
 І земля не приймає!
 Як запродав гетьман
 У ярмо християн –
 Нас послав поганяти.

По своїй по землі
 Свою кров розлили
 І зарізали брата!
 Крові брата впились
 І отут полягли
 У могилі заклятій...

Та й замовк, зажурився
 І на спис похилився,
 Став на самій могилі.
 На Дніпро позирав,
 Тяжко плакав-ридав,
 Сині хвилі голосили.

З-за Дніпра із села
 Луна гаєм гула,
 Треті півні співали.
 Провалився козак,
 Стрепенувся байрак,
 А могила застогнала.